

лимъ Господа да ни подари да свършимъ живота си по Христіански, т. е. исповѣдани, причастени съ св. Тайны, безъ мъчителни болѣзни, съ надѣждж за въскресеніе, и заедно съ това молимъ Го да ни сподоби да дадемъ добръ и безстрашенъ отговоръ на страшно-то Христово сѣдовище. На всички тѣзи прошенія пѣвци-тѣ пѣхтъ: **подай Господи!** заради кое-то и сама-та ектенія ся нарича просителна.

Всички тѣзи прошенія ся свършватъ съ възгласа на священника: **яко благъ и человеколюбивъ Богъ еси и Тебѣ слава возсильмъ Отцѣ и Сыну и Св. Дху, нынѣ и присно и во вѣки вѣковъ.**

§ 43. **Литія и благословеніе на хлѣбове-тѣ.** Въ по-голѣми и тържественни празници при всенощно-то бдѣніе са извършва литія и подиръ ся благославятъ хлѣбове, пшеница, вино и дървено масло.

Що значи това? — Литія е прилежно усердно моленіе. Тя ся извършва въ Западнѣ-тѣ странѣ въ църквѣ-тѣ, почти въ притворѣ-тѣ. Това отъ една страна напомня древни-тѣ шествія съ кръстове по улици-тѣ, кои-то Христіанѣ-тѣ извършвали съ усерднѣ молитвѣ по случай на нѣкои общественни бѣдствія; а отъ друга страна това ся прави за да извѣстѣхтъ на хора-та, кои-то ся намѣрватъ подъ църковно запрещение, кающи-тѣ ся и оглашенни-тѣ, кои-то, както е извѣстно, нѣматъ право да стоѣхтъ въ храмѣ-тѣ заедно съ вѣрны-тѣ, — радость, причинѣ-тѣ и предметъ-тѣ на предстоящія празникъ; да ги введѣхтъ въ общеніе съ празднующи-тѣ Христіане. Св. църква, като человеколюбива майка, забравя и тѣзи нейны дѣца; въ дни-тѣ на велики-тѣ празници, тя е опредѣлила що-то священнослужящи-тѣ при пѣніе-то на празнични-тѣ стихири въ западнѣ-тѣ частъ на храма да ся моляхтъ за кающи-тѣ ся и оглашенни-тѣ заедно съ тѣхъ. И нѣмъ священнослужителскѣ-тѣ молитвѣ отъ лице на кающи-тѣ